

Eero Epner on tuntud kui vaba sulega kirjutaja, kes oma tundliku meele ja närviga oskab märgata probleeme ühiskonnas. Olgu tema toodeteks siis teatrilavastused, seriaalid, lood Levilas, Ekspressis või mujal, kas ühiskonnakriitilistel või sootuks kunstipärasematel teemadel. Eero kirjutab nii, et ükskõikseks ei jääda. Sa kuuled tema ridu oma peas ja tunned emotsiooni oma kehas. Eelmisel aastal perevägivallateemalise looga "Sest nad saavad" murdis Eero läbi vägivalla toimumisega tekkivast vaikumise müürist ja tõi lugeja ette hetked kohtumistest paarikümne psühholoogi, juristi, prokuröri, õpetaja, terapeudi, lastepsühholoogi ja ametnikuga, kes avasid tõeukse kohutava vägivalla kohta Eesti kodudes. Eero loost sai Ekspressi kõigi aegade loetuim [lugu](#), mis levib edasi selle avaldamisest saati. Eero oskab puudutada meie sotsiaalset närvi ning innustada meid temaga sarnaselt rääkima ausalt ja julgelt lähisuhtevägivallast ühiskonnas. Eero on oma tööga andnud paljudele oskuse näha abivajajat.

Kärt Anvelt on oma ajakirjanikuaja jooksul käsitlenud sügavuti mitmeid köitvaid päevakajalisi teemasid ja teeb seda veelgi. Bonniereri autasu ajakirjanduses Kärdil juba on, kuid silmade avatuna hoidmise eest vägivalla teemadel, tunnustame teda täna vägivallaennetuse autasuga. Kärt on just viimasel aastal näppe klaviatuuril palju klõbistanud selleks, et tuua Eesti inimesele lähemale ja talle teha arusaadavaks vägivalla osakaal ja sügavus meie ühiskonnas, olgu selleks lastevastane vägivald, perevägivald või inimkaubandus. Kärdi lood on hinnangutevabad ja ohvreid toetavad ning need lood tekivad meeldivas ja konstruktiivses koostöös loosse sisu andvate inimestega. Kärdil on tundlikku närvi, et otsekohealt kirjutada artikleid nt seksuaalvägivalla all kannatavatest lastest, kuid ikka ja jälle sõnumiga - märkage ja hoolige. Vägivalla puhul ei saa jääda kõrvalseisjaks ja seljakeerajaks ning seda sõnumit ei väsi Kärt rõhutamast. Meie asi on seda kuulda võtta ja selle järgi tegutseda.

Marianne Ubaleht ja Mikk Pärnits on hoolivad noored. Nad ei ole kõrvalseisjad ega pööra pead kui olukord raskeks ja keeruliseks läheb. Seda näitas nende algatusel instagramis loodud ja levima hakanud kampaania „See pole okei“. See kampaania on mitmetahuline veebipõhine algatus seksuaalse ahistamise ning naisevastase vägivalla vastu võitlemiseks läbi ahistamiste avalikustamise ning ohvrite julgustamise, näiteks jagatakse lehel postitustena kuvatõmmiseid ahistavatest, häirivatest ja ähvardavatest sõnumitest, samuti ajutiste postitustena kogemuslugusid tänaval, ühistranspordis või mujal kogetud ahistamisest, kusjuures paljud kogemuslugude jagajad on alaealised. Lisaks antakse nõuandeid ja julgustusi ahistamisele vastu seismisest ning sellest teada andmisest, seda ka koostöös veebipolitseiga. „See pole okei“ kampaania paistab silma, on noortepärane ja kaasahaarav ning oma levikus on ta jõudnud ligi 12 000 eestimaalasele, mis tähendab, et ta kõnetab. Mikk ja Marianne näitavad, et vägivald on lubamatu ja see väärrib tunnustust.

Anna Markina on Eesti oma kriminoloog ja aastaid on ta end pühendanud eelkõige noorte õigusrikkumiste ja inimkaubanduse valdkondade uurimisele ja lisaks on ta igati aktiivne projektiteister. Annal on alati mõni huvitav välisprojekt käsil, millele raha leidmine ja nende töös hoidmine tal õnnestub, kusjuures kõrvaltvaatajale tundub, et kõik see korraldus toimib Annal mängleva kergusega. Anna nimi on paljudel TÜ õigusteaduskonna poolt avaldatud trükistel ja samuti mitmetel juhistel, mis räägivad alaealiste õigusrikkumistest, ohvritest ja inimkaubandusest. Anna harib inimesi, iga päev ja omal tagasihoidlikul, kuid järjekindlal moel. Usutavasti on Anna oma õpilaste lemmik Tartu Ülikooli õigusteaduskonnas, kuna ta küsib õpilaste arvamusi, kaasab neid ja aitab neil leida huvitavat eneseteostust. Anna ajab järjekindlalt oma rida ja on paljudele oma sihikindlusega ja valdkonnateadmise eeskujuks ning suunanäitajaks.

Rita Kaasik on võimsa koostöötahtega kohaliku piirkonna võrgustiku haldur. Ta ei tunne terminit "ei saa", kuid väga hästi terminit "ikka saab". Rita töötab Jõgeva maakonnas ohvriabi töötajana, kuid tema kriisiajal arvutiekraanil ja telefoni otsas tavapärasest tööajast pikemale veninud töötunnid, ei ole erandiks, vaid Rita alati valmis omast vabast ajast ja tahtest kodust välja tulema ning aitama abivajajat omapoolse jõu ja nõuga. Rita harib pidevalt noori, mh käib lastelaagrites rääkimas vägivallast, et anda

noortele edasi teave ja oskused, kuidas vägivalda olukordi ära tunda ja neis olukordades toime tulla ning abi leida. Noored, keda Rita on aidanud, saavad parema tuleviku. Nagu ka teised abivajajad Jõgevamaal.

Sirle Blumbergil on selge kõigiga suhtlemise keel, ta on sarmikas lektor ning suunanäitaja, usaldusväärne partner vägivalda teemadega töötavatele spetsialistidele. Sirle on koostööle orienteeritud ja uudsete, arendamisjulgest nõudvate koostöövõimaluste leidmisel ja elluviimisel, oskab ta panna end teise inimese kingadesse ja näha tema vaadet. See omakorda loob hea konstruktiivse koostöömeeskonna. Sirle on 2000ndate algusest panustanud vägivaldaennetuse teemasse kodanikuühenduse MTÜ Living For Tomorrow kaudu, viimastel aastatel jätkub tema tee Sotsiaalkindlustusametis, kus ta alustas koroonaviiruse aegadel uue taskuhäälingu sarjaga. Sirle on seisnud aastaid inimkaubanduse nõustamise ja abistamise telefoniliini 6607 320 toimimise taga, pakkudes abi tuhandetele inimestele nii väikese meeskonna eestvedajana kui üksinda. Sirle on aitaja, sõna otseses mõttes. Ta suhtleb igapäevaselt klientidega, nii silmast silma kui telefoni teel ja püüab parimaid lahendusi nii Eestis hätta sattunud välismaalastele kui meie kodanikele kodu- kui välismaal. Sirle on ühes intervjuus öelnud: „Nii kaua, kuni me põleme selles töös, nii kaua on seda tööd mõtet teha. Tööpõld on suur ja abivajajaid jätkub. Adrenaliin on seda tööd tehes suur.“ See mõte on temalt ja temast.

Kristiina Luht on pikaajaline avaliku sektori poliitika ja praktika kujundaja vägivaldaennetuse teemadel. Kristiina panuseks on Eestis inimkaubanduse teema esmakordne tõstatamine ja sotsiaalvaldkonnas eestvedamine tänaseni. Tänu Kristiina tööle on meil aina parem ohvriabi korraldus ning seisame riigina naistevastase vägivalda pidurdamise eest. Kristiina ei ole emotsioonitu ja kabinetivaikuses töötav ametnik, vaid on särav koolitaja, arvamuse avaldaja ja tegus muutuste juht. Kristiina on hooliv ja hea koostöötahtega kolleeg, kelle hinnangul peaks peale ohvriabi pöörama rohkem tähelepanu vägivalda ennetamisele ja kindlasti ka vägivallatsetajatega tegelemisele. Kristiina on öelnud: "Oma panuse saab anda igaüks, kasvõi kutsuda kolleegi või tuttavat korrale. Me ei pea olema kangelased, et sekkuda, sellest võib kasvõi mõelda nii, et "mul on endal nii lihtsam, ma ei pea selle pärast muretsema". Meie kõikide võimuses on ennetada vägivalda ja ohvritele tuge pakkuda."